

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 15-03-7492 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אמיר סלאמה

תובעת אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ

נגד

נתבעת שושנה גנון ת.ז. 078986932

פסק דין

פתח דבר

- 1
- 2
- 3
- 4 1. המדובר בתביעה כספית ע"ס 100,000 ₪, בטענה להפרת זכות יוצרים על פי חוק זכויות
- 5 יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן – "החוק" או "חוק זכות יוצרים").
- 6
- 7 2. התובעת עוסקת בחיבור ספרות משפטית וכן בשיווק ספרות כאמור, ומכירתה. הנתבעת
- 8 עוסקת בשיווק והפצה של ספרות משפטית.
- 9
- 10 3. על פי הנטען בכתב התביעה, התובעת היא בעלת זכות יוצרים בספר הנקרא "פירוק שיתוף
- 11 במקרקעין בבית המשפט לענייני משפחה ובבית הדין הרבני" (להלן: "הספר"). לטענתה,
- 12 הספר האמור הוצא לאור על ידה כשהוא מאוגד באוגדן מהודר, וכך סופק לקהל לקוחותיה.
- 13 נטען שביום 18.1.15, מכרה התובעת לעורכת הדין אורה מרקוזה (להלן – "עו"ד מרקוזה")
- 14 את הספר, כשהוא מאוגד באוגדן מהודר. לאחר מספר ימים יצרה עו"ד מרקוזה קשר עם
- 15 התובעת ומסרה לה, כי היא כבר רכשה בעבר את הספר, וכי היא בטעות הזמינה אותו שוב.
- 16 נטען, כי לאחר בירור מצאה התובעת שהיא לא מכרה את הספר בעבר לעו"ד מרקוזה, וכי
- 17 בעקבות כך התברר שהספר שנרכש על ידי עו"ד מרקוזה בעבר הינו ספר מזויף, אשר נכרך
- 18 בכריכה רכה, כאשר התובעת מעולם לא הוציאה לאור את הספר כשהוא כרוך באופן זה.
- 19 לטענת התובעת, מבירור עם עו"ד מרקוזה עלה, כי היא רכשה את הספר המזויף מספר
- 20 חודשים קודם לכן, מהנתבעת. בכתב התביעה נטען, כי הספר שנמכר על ידי הנתבעת לעו"ד
- 21 מרקוזה הוא "עותק מפר" כמשמעותו בחוק, וכי הנתבעת הפרה את זכות הנתבעת כאמור
- 22 בסעיפים 12 ו-48 לחוק. התובעת ביקשה פיצוי של 100,000 ₪ ללא הוכחת נזק, כקבוע
- 23 בחוק.
- 24
- 25 4. בכתב ההגנה הכחישה הנתבעת באופן גורף ותמציתי את הנטען בכתב התביעה. הנתבעת
- 26 הכחישה שהיא העתיקה, זייפה או שיווקה ספר מזויף. יש לציין, **כי הנתבעת לא מסרה**

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

- 1 גרסה פוזיטיבית באשר לעסקה שבינה לבין עו"ד מרקוזה ואשר במסגרתה נטען, שהיא
2 מכרה לאחרונה את הספר הנדון. על כך יורחב הדיבור בהמשך.
3
4 במסגרת ניהול ההליך, הגישו הצדדים תצהירי עדות ראשית.
5 מטעם התובעת הוגש תצהיר של עו"ד שלמה נרקיס, הבעלים ומנהל בתובעת; תצהיר של
6 עו"ד איריס מרקוס, מחברת הספר הנדון; תצהיר של עו"ד מרקוזה; ותצהיר של מר איתן
7 סנטיני, חוקר פרטי, אשר באמצעותו הוגשה הקלטה של שיחה שנערכה בינו לבין הנתבעת.
8 מטעם הנתבעת הוגש תצהיר עדות ראשית שלה.
9
10 6. ביום 14.4.16 נשמעו הראיות בתיק. במסגרת הישיבה נחקרו כל המצהירים הנ"ל על
11 תצהיריהם. במהלך הישיבה הגישה התובעת את הספר שלטענתה זוייף, ומהווה לשיטתה
12 עותק מפר (הספר הוגש וסומן ת/2), וכן דוגמא של הספר המשווק על ידה באוגדן (סומן
13 ת/3). בתום הישיבה סיכמו את טענותיהם בעל פה.
14
15 **דיון והכרעה**
16
17 7. לאחר ששמעתי את הראיות ושקלתי את טענות הצדדים, מצאתי שיש לקבל את התביעה
18 באופן חלקי. להלן נימוקיי.
19
20 8. בהתאם לטענות הצדדים, לרבות במסגרת סיכומיהם, להלן הסוגיות הדורשות הכרעה:
21
22 א. האם הספר הוא בגדר יצירה מוגנת אשר לתובעת יש בה זכות יוצרים?
23
24 ב. ככל שהתשובה לשאלה "א" היא חיובית, האם הוכח שזכותה של התובעת בספר
25 הופרה?
26
27 ג. ככל שהתשובה לשאלה "ב" היא חיובית, האם הנתבעת הפרה את זכות התובעת
28 בספר, בין אם לפי סעיף 12 לחוק זכויות יוצרים (הפרה "ישירה"), ובין אם לפי
29 סעיף 48 לחוק זכויות יוצרים (הפרה "עקיפה")?
30
31 ה. ככל שהתשובה לשאלה "ד" היא חיובית, מהו שיעור הפיצויים לו זכאית התובעת?
32
33 9. אדון בשאלות הנ"ל לפי סדרן.
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 15-03-7492 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

קיומה של יצירה מוגנת

10. סעיף 4 לחוק קובע כדלקמן:

(א) זכות יוצרים תהא ביצירות אלה:

(1) יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית, יצירה אמנותית, יצירה דרמטית או יצירה מוסיקלית, המקובעת בצורה כלשהי;

..

(ב) לעניין סעיף קטן (א), מקוריות של לקט היא המקוריות בבחירה ובסידור של היצירות או של הנתונים שבו."

11. במקרה דנן אין ספק, כי הספר מושא ההליך הוא בבחינת יצירה שלתובעת יש זכות יוצרים בה, בהתאם להגדרת סעיף 4 לחוק.

מחומר הראיות עולה, כי התובעת עוסקת בחיבור ושיווק של ספרות משפטית. הוכח, כי במסגרת עיסוק זה, חיברה ערכת הדין איריס מרקוס, המועסקת אצל התובעת, את הספר מושא התביעה, וזאת כעולה מעדותה של עו"ד מרקוס בפניי.

מדובר בספר העונה על הגדרת יצירה מוגנת לפי סעיף 4 לחוק. הספר עוסק בתחום משפטי של פירוק ושיתוף במקרקעין בבתי משפט לענייני משפחה ובבתי הדין הרבני, והוא מורכב ממספר פרקים בהתאם לנושאים שונים, כאשר בכל פרק יש ניתוח של נושא הפרק, וזאת בהסתמך על פסקי דין שונים המוזכרים בכל פרק. מדובר בהחלט ביצירה מקורית, ולא סתם בציטוט מתוך פסקי דין כפי שניסתה התובעת לטעון בעדותה. המחברת מנתחת סוגיות שונות, משווה בין פסיקה ומנתחת את הפסיקה, וגם מסיקה מסקנות ביחס למצב המשפטי בכל סוגיה בה דנים בפרקים השונים, כך שמדובר בהחלט ביצירה מקורית אשר יכולה לחסות תחת הגנת חוק זכויות יוצרים.

האם הוכח שזכות התובעת בספר הופרה?

12. בבסיס התביעה עומד הספר ת/2, אשר נמכר לעו"ד מרקוזה, ואשר לטענת התובעת מבטא הפרה של זכויותיה בספר.

13. הספר ת/2 נושא את אותה כותרת בדיוק של הספר מושא התביעה. הספר מכיל בדיוק את אותו מלל של הספר מושא התביעה; את אותו מספר עמודים; את אותם פרקים בהתאם לסדרם; ובאופן כללי ניתן לומר כי תוכנו זהה לחלוטין לתוכן הספר שחובר ע"י עו"ד איריס מרקוס.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

14. **ההבדל העיקרי בין הספר ת/2** (שהתובעת טוענת שהוא מהווה עותק מפר), לבין הספר שמשווק על ידי התובעת, **מתבטא בכך שהספר ת/2 כרוך בכריכה רכה, בעוד שהספר שהתובעת טוענת כי הוא משווק על ידה (ואשר ת/3 מהווה דוגמה שלו), כרוך באוגדן.** קיימים הבדלים נוספים, בעיקר צורניים, והם מתבטאים בין היתר בצבע עטיפה מעט שונה (שני הספרים הם בעלי עטיפה כחולה, אך הספר בכריכה רכה הוא בצבע כהה יותר ובוהק יותר); בספר ת/2, המסגרת שמסביב לכותרת הספר, אינה בעלת מרחק סימטרי מהשוליים; ו- "בעמוד השדרה" של הספר ת/2, קיים הבדל באופן סידור שם המחברת.
15. לטענת התובעת, הספר ת/2 לא יוצר על ידה, כאשר לטענתה היא מעולם לא ייצרה או שיווקה את הספר בכריכה רכה, אלא תמיד באוגדן מהודר. מנגד טוענת הנתבעת, כי לא הוכח שהספר ת/2 מהווה עותק מפר ("עותק מזויף"), ולא ניתן לשלול את האפשרות שהספק ת/2 יוצר על ידי התובעת עצמה.
16. חומר הראיות מוכיח כי הספר ת/2 הוא עותק מפר, שלא יוצר על ידי התובעת. הן עורך הדין שלמה נרקיס והן עורכת הדין איריס מרקוס העידו בפניי, שהתובעת מעולם לא ייצרה את הכותר הנ"ל בכריכה רכה, אלא רק באוגדן מהודר. עדותם בנדון היתה אמינה עלי לחלוטין.
- מאידך, לא הובאה כל אינדיקציה ממשית לכך שהתובעת ייצרה את הספר האמור בכריכה רכה. טענותיה של הנתבעת בעניין זה, נשארו בגדר ספקולציה חסרת בסיס ממשי. בעניין זה, הפנתה הנתבעת לקטלוג ספרים של התובעת (נספח 1 לתצהירו של עו"ד שלומי מרקוס), כאשר לשיטתה, העובדה שהספר מופיע בקטלוג ללא ציון העובדה כי מדובר באוגדן, להבדיל מכותרים אחרים לגביהם צוין הדבר, מוכיחה כי קיימת אפשרות שהתובעת ייצרה את הכותר גם בכריכה רכה. אין בידי לקבל טענה זו. עו"ד נרקיס הסביר בעדותו, כי המילה אוגדן צוינה בקטלוג רק לגבי כותרים שהכילו יותר מכרך אחד, וכי כאשר דובר בכרך בודד, לא צוין שמדובר באוגדן. מלבד העובדה שעדותו של עו"ד מרקוס היתה אמינה עליי, עיון בקטלוג של התובעת מחזק את עדותו, כאשר ניתן לראות, כי ציון העובדה שמדובר באוגדן, מופיעה אכן ליד כותרים שהכילו שני אוגדנים ויותר.
- זאת ועוד; מעיון בצילום אתר האינטרנט של התובעת (המופיע כחלק מנספח 1 לתצהירו של עו"ד מרקוס) עולה, כי לגבי הכותר מושא התביעה צוין מפורשות, כי מדובר באוגדן. מכלול הראיות מצביע בבירור על כך שהספר מושא התביעה יוצר ושווק על ידי התובעת אך ורק באוגדן ולא בכריכה רכה, וכי הספר ת/2, שהינו ספר שכרוך בכריכה רכה של אותו כותר, מהווה עותק מפר של הספר, שיוצר על ידי התובעת.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 15-03-7492 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

האם הוכח שהנתבעת הפרה את זכויותיה של התובעת?

17. לטענת התובעת, הנתבעת הפרה את זכותה בספר לפי סעיפים 12 ו-48 לחוק זכות יוצרים.

כפי שנראה, התובעת לא הוכיחה שהנתבעת העתיקה את הספר. מאידך, הוכח במידה הנדרשת, כי הנתבעת הפרה באופן עקיף את זכויותיה של התובעת בספר, ע"י מכירתו לאחר.

לא הוכחה העתקה של הספר בידי הנתבעת

18. סעיף 12 לחוק קובע כדלקמן:

"העתקה של יצירה היא עשיית עותק של היצירה בכל צורה מוחשית, לרבות –
(1) אחסון של היצירה באמצעי אלקטרוני או בכל אמצעי טכנולוגי אחר;
(2) עשיית עותק תלת-ממדי של יצירה דו ממדית;
(3) עשיית עותק דו ממדי של יצירה תלת ממדית;
(4) העתק
להפרה של זכות לפי סעיף זה ניתן לקרוא "הפרה ישירה".

19. חומר הראיות אינו מוכיח שהנתבעת זייפה ו/או ייצרה את הספר ת/2. בעניין זה, לא הוצגו ראיות של ממש מטעם התובעת, כאשר עו"ד נרקיס עצמו אישר בחקירתו הנגדית שהוא אינו יודע אם הנתבעת היא זו שזייפה את הספר וייצרה אותו (עמ' 16 לפרוטוקול, שורות 11-12). יצוין, כי בחקירתו לפניו אישר עו"ד נרקיס, כי בהודעתו במשטרה הוא מסר את שמו של פלוני כמי שהוא חושד בו שזייף את הספר.

סיכומו של דבר, אין בסיס ראיתי בכדי לקבוע, כי הנתבעת היא זו שזייפה וייצרה את הספר ת/2, וכל שכן לא הוכח, כי הנתבעת הפרה את זכויות התובעת מכוח סעיף 12 לחוק.

הוכחה הפרה עקיפה מצד הנתבעת ע"י מכירה חד פעמית של הספר

20. סעיף 48 לחוק, הנושא את הכותרת "הפרה עקיפה של זכות יוצרים", קובע כדלקמן:

"העושה אחת מהפעולות האלה בעותק מפר של יצירה, מפר את זכות היוצרים, אם בעת ביצוע הפעולה, ידע או היה עליו לדעת כי העותק הוא עותק מפר:
(1) מכירה או השכרה, לרבות הצעה או העמדה למכירה או להשכרה;
(2) החזרה למטרה עסקית;
(3) הפצה בהיקף מסחרי;
(4) הצדה לציבור בדרך מסחרית;

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 15-03-7492 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

- 1 (5) ייבוא לישראל שלא לשימוש עצמי כהגדרתו בסעיף 129 לפקודת המכס.
2
- 3 21. הפרה של זכות יוצרים לפי סעיף זה, כוללת בחובה שני יסודות (בהשאלה מהדין הפלילי) –
4 "יסוד עובדתי" המתבטא בביצוע אחד מהפעולות המנויות בסעיף בעותק מפר; ו- "יסוד
5 נפשי" המתבטא בכך שמבצע הפעולה ידע, או היה עליו לדעת, כי העותק הוא עותק מפר.
6 באשר ליסוד הנפשי, הרי שלהבדיל מהמצב המשפטי שהיה קיים ערב חקיקת החוק הנוכחי,
7 בו נדרשה ידיעה בפועל של המפר בדבר היות העותק עותק מפר, חוק זכות היוצרים הנוכחי
8 מסתפק בידיעה בכוח, לאו דווקא בפועל, מצד המפר, אשר יכולה לבוא לידי ביטוי בעצימת
9 עיניים. ראו למשל ת"א (מחוזי ת"א) Infogrames Inc נ' ש.י.י. צעצועים בע"מ; ת"א
10 (מחוזי חיפה) 2400-03-14 Kabushiki Kaisha Sony Entertainment נ' חוג'ראת.
11 הואיל והיסוד הנפשי של ידיעה (בין אם ידיעה בפועל ובין אם ידיעה בכוח), הוא חלק
12 ממרכיבי ההפרה כהגדרתה בסעיף 48 לחוק, על הטוען לקיומה של הפרה לפי סעיף זה,
13 מוטל הנטל להוכחתה.
14
- 15 **היסוד העובדתי**
- 16
- 17 22. מחומר הראיות עולה, כי הנתבעת הפרה את זכות הנתבעת בספר, עת מכרה אותו לעו"ד
18 מרקוזה.
19
- 20 23. עו"ד מרקוזה מסרה בתצהירה, כי בחודש אוגוסט 2014 היא רכשה את הספר בכריכה רכה,
21 וכי הספר נרכש מאת "שירות לפרקליט", עסק המנוהל על ידי הנתבעת. עו"ד מרקוזה
22 הוסיפה והסבירה, כי בשנים האחרונות היא רוכשת ספרים אך ורק באמצעות התובעת או
23 הנתבעת. בחקירתה בבית המשפט, שבה עו"ד מרקוזה ואישרה, כי את הספר בכריכה רכה
24 היא רכשה מהנתבעת (עמ' 9 לפרוטוקול, שורה 17). עדותה של עו"ד מרקוזה לא נסתרה.
25
- 26 24. זאת ועוד. הוצגה חשבונית השייכת לעסק המנוהל על ידי הנתבעת ואשר מופנית לעו"ד
27 מרקוזה (ראו למשל נספח 8 לתצהיר עו"ד נרקיס) בדבר תשלום של 873 ₪, עבור רכישת
28 שני פריטים, האחד "דינים דפים 191" והשני "פירוק שיתוף". עו"ד מרקוזה העידה, כי
29 חשבונית זו משקפת את הסכום שהיא שילמה, בין היתר, עבור רכישת הספר בכריכה הרכה.
30
- 31 25. יש לציין, כי הנתבעת עצמה טענה שהיא אינה זוכרת אם מכרה לעו"ד מרקוזה את הספר
32 בכריכה רכה. באשר לחשבונית ולרישום "פירוק שיתוף", טענה הנתבעת, כי היא אינה
33 יודעת באיזה ספר מדובר. על עדותה של הנתבעת בנדון נרחיב את הדיבור בהמשך, אולם
34 בשלב זה יצוין, כי עדותה בנדון לא היתה משכנעת ולא הותירה רושם חיובי.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

- 1
2
3 26. הראיות הנ"ל מוכיחות במידה הנדרשת, כי עו"ד מרקוזה רכשה מהנתבעת את הספר
4 בכריכה רכה. הואיל וכבר קבענו, כי הספר ת/2 הוא עותק מפר, מתמלא בזאת היסוד
5 העובדתי הדרוש לפי סעיף 48.
6
7 27. בסיכומיה טענה ב"כ הנתבעת, כי אין ביטחון שהספר ת/2 הוא דווקא הספר אותו רכשה
8 עו"ד מרקוזה. אינני מקבל טענה זו, שכן עו"ד מרקוזה מסרה, כי מיד עם גילוי העובדה שיש
9 בידיה שני ספרים דומים, היא הבינה מהתובעת שהאחרונה אינה מייצרת את הספר בכריכה
10 רכה, ומיד לאחר מכן, שלחה לעו"ד איריס מרקוס באמצעות מסרון בוואטסאפ תמונה של
11 הספר עם הכריכה הרכה. כמו כן, העידה עו"ד מרקוזה כי העבירה את הספר בכריכה רכה
12 לידי התובעת ולבקשתה, ועו"ד מרקוס העיד, כי הספר ת/2 הוא הספר שהתקבל מעו"ד
13 מרקוזה. ברור אפוא, שעו"ד מרקוזה רכשה מהנתבעת את הספר ת/2.
14

היסוד הנפשי

- 15
16
17 28. **לטענת התובעת, הנתבעת ידעה שהספר ת/2 הוא עותק מפר, בעת שמכרה אותו לעו"ד**
18 **מרקוזה, או למצער היא היתה במצב של עצימת עיניים. לשיטתה, הנתבעת, אשר עוסקת**
19 **בשיווק ספרים משפטיים במשך שנים רבות, לרבות באמצעות הזמנתם מהתובעת, ידעה, כי**
20 **הספר ת/2 הינו עותק מפר, בשים לב לכך שהספר מפורסם באתר האינטרנט של התובעת**
21 **כספר מאוגדן באוגדן; לכך שצורת הכותרת של הספר מצביעה על ביצוע חובבני ולא**
22 **מקצועי, בין היתר, בשל חוסר סימטריה במסגרת סביב הכותרת; ולאור איכות כללית**
23 **ירודה של הספר גופו, לרבות אופן הדבקת דפיו ואופן כריכתם. נוסף לכך, התובעת הפנתה**
24 **לגרסתה הכללית והמתחמקת של הנתבעת בנוגע לנסיבות השגת הספר ת/2, ולאי הבאת**
25 **ראיות מצדה בעניין זה.**
26
27 29. למן תחילת ההליך הציגה הנתבעת גרסה כללית ומעורפלת בנוגע למכירת הספר ת/2 לעו"ד
28 מרקוזה. הנתבעת הסתפקה בכתב הגנה קצר, המורכב לרוב מהכחשה כללית ומעורפלת.
29 מכתב ההגנה עולה הכחשה מצד הנתבעת, כי היא מכרה לעו"ד מרקוזה את הספר הנדון.
30 בתצהיר עדותה הראשית הנתבעת מסרה אמנם דברים מפורטים יותר, אולם גם כאן
31 התאפיינה גרסתה בערפול, וגבלה בהעלאת טיעונים עובדתיים חלופיים. כך למשל מסרה
32 התובעת בסעיפים 15 ו-16 לתצהירה:
33 **"15. לפיכך ולאור האמור לעיל וחרף העובדה כי אני מכחישה כי מדובר בספר שנמכר על**
34 **ידי איני יכולה לדעת שהוא מזויף.**

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 15-03-7492 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

- 1 16. במידה ויתברר בסופו של יום כי אני מכרתי לעו"ד מרקוזה את הספר דבר שאינו זכור
2 לי, הספר נרכש על ידי מכרמל הוצאה לאור."
3
- 4 30. חקירתה של הנתבעת בבית המשפט היוותה המשך ישיר לקו שנקט בתצהיר עדות
5 הראשית. כך למשל עלה בחקירתה (עמ' 23-24 לפרוטוקול):
6 "ש. האם מכרת לעו"ד מרקוזה הספר נשוא התביעה ספר בכריכה רכה, אני מציג בפניך
7 את ת/2, הספר שעו"ד מרקוזה קיבלה?
8 ת. (לאחר התנגדות שנדחתה – א.ס.) אני ממש לא זוכרת.
9 ש. אני מציג בפניך ת/3, עותק מקורי של הספר פירוק שיתוף במקרקעין, האם את הספר
10 באוגדן מכרת לעו"ד מרקוזה?
11 ת. לא זוכרת מה מכרתי לה, אני נתתי לה דינים באותו זמן והיה כתוב פירוק שיתוף בלבד.
12 אני לא יודעת אם זה היה משהו אחר. אני לא מסתכלת על הספר באתי נתתי לה ויצאתי.
13 אני לא בודקת."
14
- 15 31. לאור שמיעת הראיות, לרבות התרשמות מהעדים בכלל ומהנתבעת בפרט, סבורני כי חומר
16 הראיות מבסס כראוי מסקנה, לפיה הנתבעת ידעה, או למצער, היה עליה לדעת כי היא
17 מוכרת לעו"ד מרקוזה עותק מפר של הספר.
18
- 19 32. תחילה אציין, כי הנתבעת לא הותירה בחקירתה לפניי רושם חיובי. עדותה התאפיינה
20 במסירת גרסה כללית, מתחמקת, ומעורפלת. גם התנהלותה של הנתבעת על דוכן העדים,
21 שהתבטאה בין היתר במסירת עדות באופן לא משכנע, כשהיא "משדרת" כל העת רצון עז
22 לרדת מדוכן העדים בהקדם האפשרי, הותירה אצלי רושם שלילי. יש לציין, כי בפתח
23 חקירתה מסרה באת כוחה, כי הנתבעת מתרגשת (דבר מובן למי שבא לדיון בבית המשפט,
24 קל וחומר כאשר מדובר בדיון בו הוא עתיד להיחקר בחקירה נגדית כבעל דין), ואולם כלל
25 לא התרשמתי במהלך מסירת העדות כי הרושם הלא חיובי שהותירה הנתבעת נבע
26 מהתרגשות או ממתח "טבעי".
27
- 28 33. החשוב הוא, שגרסתה של הנתבעת לקתה בפגם יסודי, היורד לשורשו של עניין, ואשר מטיל
29 ספק כבד על הגרסה כולה. כאמור, חומר הראיות מצביע בבירור על כך שהנתבעת מכרה את
30 הספר ת/2 לעו"ד מרקוזה. והנה, הנתבעת עשתה את כל שבידה כדי לחמוק מלאשר את
31 הדבר, כשהיא טוענת, כי אינה זוכרת שמכרה לעו"ד מרקוזה את הספר ת/2, ואינה זוכרת
32 מה בדיוק מכרה לה. גם כאשר עומתה הנתבעת עם חשבונית שלה המופנית לעו"ד מרקוזה,
33 בה מופיעים המילים "פירוק שיתוף", היא מסרה עדות מתחמקת וטענה, כי אינה יודעת
34 במה מדובר.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

1 ניסיונה העז של הנתבעת להכחיש, בין במישרין ובין בעקיפין, את דבר מכירת הספר ת/2
2 לעו"ד מרקוזה, מטיל דופי של ממש במכלול גרסתה של הנתבעת.
3 באשר לגרסת היסוד של הנתבעת, הרי שהנתבעת הקפידה שלא "להתחייב" לגרסה
4 מסוימת, אלא מסרה גרסה שבמהותה מבוססת על טיעונים חלופיים. הדברים הבאים
5 בעדותה (עמ' 24 לפרוטוקול) ממחישים זאת:
6 "ש. אני מפנה אותך לסעיף 16 לתצהירך, את מצהירה שם שבמידה ויתברר שמכרתי (כך
7 במקור – א.ס.) את זה לעו"ד מרקוזה, את מאשרת לי את מה שכתוב שם?
8 ת. כן, זה מה שאמרתי. במידה ויתברר אז רכשתי את זה מהוצאת כרמל."
9 הנה כי כן, הנתבעת מחד טענה כי היא אינה זוכרת אם מכרה את הספר ת/2 לעו"ד מרקוזה,
10 ובאותה נשימה טענה, כי במידה ויתברר שהיא כן מכרה את הספר, אזי היא רכשה אותו
11 מהוצאת ספרים מסוימת.

12
13 34. בנקודה זו מגיעים, כך סבורני, לליבת הבעיה בגרסת הנתבעת, בכל הנוגע לבחינת ידיעתה
14 באספקלריה של סעיף 48 לחוק זכות יוצרים.
15 כאשר מוכח שאדם מכר לאחר עותק מפר של יצירה, הדבר המינימאלי שיש לצפות ממנו
16 הוא למסור גרסה ביחס למקור ממנו הגיע לידי העותק המפר, בין היתר, כדי לאפשר לבחון
17 את הנסיבות בהן קיבל המוכר את העותק המפר לידי, ואת השלכתן על בחינת ידיעתו ו/או
18 יכולתו לדעת אודות העובדה שהוא מוכר עותק מפר.
19 הנתבעת כשלה כישלון חרוץ בנקודה זו. מחד, היא לא סיפקה גרסה ברורה אודות המקור
20 ממנו קיבלה את הספר ת/2, באמתלה, לא משכנעת, לפיה היא מכחישה את עצם קיומו של
21 ת/2 בידה, ואינה זוכרת את עצם מכירתו לעו"ד מרקוזה. בבד בבד, העלתה הנתבעת גרסה
22 חלופית, ולפיה ככל שיתברר שהיא מכרה את העותק המפר לעו"ד מרקוזה, הרי שהיא
23 קיבלה אותו מאחר (הוצאת כרמל), בנסיבות בהן לא ידעה, כי מדובר בעותק מפר. אלא,
24 שהנתבעת לא טרחה להביא כל ראיה לגבי המקור ממנו קיבלה את הספר ת/2. הנתבעת לא
25 הזמינה למתן עדות את האדם ממנו רכשה את הספר, ואף לא הציגה אסמכתאות כלשהן,
26 לרבות חשבוניות ו/או קבלות, ביחס לרכישת הספר. בעניין זה צירפה הנתבעת לתצהירה
27 קבלה מאותו גורם ממנו רכשה כביכול את הספר, אך הוברר כי הקבלה אינה רלוונטית.
28 אי הצגת ראיות ביחס למקור רכישת הספר, והימנעות מהבאת עדים ביחס לכך, מעלים
29 חשש של ממש שהספר הגיע לידי הנתבעת בנסיבות "מפוקפקות" אשר אמורות היו להוביל
30 אותה לידיעה (בפועל או בכוח) שהספר מהווה עותק מפר. התנהלותה של הנתבעת בעניין זה
31 יוצרת חזקה ראייתית, ולפיה הספר נרכש על ידה בנסיבות בהן היא ידעה, או למצער עצמה
32 עיניה מלדעת, כי מדובר בעותק מפר.
33 לא רק שהנתבעת לא הצליחה לסתור חזקה זו, אלא שהרושם הלא חיובי שהותירה במהלך
34 מסירת עדותה; האופן בו בחרה לנהל את הגנתה לרבות העלאת הגרסה "חלופית" בהקשר

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

- 1 זה; וכן תהיות בנוגע לגרסה עצמה; דווקא העצימו את החזקה האמורה, ופעלו לרעת
2 הנתבעת.
- 3 בעניין התהיות ביחס לגרסת הנתבעת ניתן להפנות לכך שהנתבעת, מחד, לא זכרה כי מכרה
4 את הספר ת/2 לעו"ד מרקוזה, אך ידעה לומר בסעיף 16 לתצהירה, כי אם היא מכרה אותו
5 אזי היא רכשה אותו מהוצאת כרמל. לא ברור כיצד זכרה הנתבעת מהיכן רכשה ספר שאת
6 עצם היותו בידיה היא לא זכרה, והכל בשים לב לכך שהיא אישרה, כי בהודעתה במשטרה
7 נמסר על ידה שהיא עובדת עם מספר ספקים. הסבריה של הנתבעת בנקודה זו (עמ' 28
8 לפרוטוקול) היו רחוקים מלשכנע.
- 9
- 10 35. לכל אלה ניתן להוסיף, כי ביום 24.2.15 קיים חוקר מטעם התובעת (מר סנטיני), שיחה עם
11 הנתבעת, אותה הקליט (תמלול השיחה מצוטט בתצהיר החוקר). הרקע לשיחה היה ניסיון
12 של החוקר לרכוש מהנתבעת את הספר (ככל הנראה במטרה להראות שהנתבעת מוכרת את
13 הספר בכריכה רכה). תוכן השיחה כשלעצמו אינו מכיל דבר אשר במובהק פועל לרעת
14 הנתבעת, ואולם המעניין הוא, שעל פי עדות עו"ד נרקיס, מיד בתום השיחה האמורה בין
15 החוקר לנתבעת, אדם בשם ג'בילי, שהינו הבעלים ו/או המנהל של הוצאת כרמל, התקשר
16 לנתבעת וניסה לרכוש את הספר (עמ' 16 לפרוטוקול). כזכור, הנתבעת מסרה, כי ככל שאכן
17 היא מכרה את ת/2 לעו"ד מרקוזה, היא רכשה אותו מהוצאת כרמל. סמיכות הזמנים בין
18 המועד בו קיים חוקר מטעם התובעת שיחה עם הנתבעת ביחס לרכישת הספר, לבין המועד
19 בו יצר ג'בילי (אשר הנתבעת מוסרת, כי ייתכן שממנו היא רכשה את ת/2), הינה מחשידה
20 מבחינת הנתבעת. עולה אפשרות ולפיה שיחת ג'בילי באה על רקע קשר שהיה בין הנתבעת
21 לבין ג'בילי ביחס לספר הנדון. ייתכן שהנתבעת מיהרה ליצור קשר עם האדם ממנו קיבלה
22 את העותק המפר, ככל הנראה לאחר שהשיחה עם חוקר פרטי העלתה בה חשד כלשהו.
23 אכן, מדובר בראיה נסיבתית אשר לבדה לא היתה מספיקה כדי להוביל למסקנה שהנתבעת
24 ידעה ו/או היה עליה לדעת שהיא מוכרת עותק מפר, ואולם, יש בה כדי לחזק את המסקנה
25 האמורה בהצטרפה לחומר הראיות, עליו עמדנו לעיל.
- 26
- 27 36. סיכומם של דברים, העובדה שהנתבעת העלתה למן ההתחלה גרסה עמומה ביחס לנסיבות
28 בהן הגיע לרשותה הספר שנמכר בסופו של יום על ידה לעו"ד מרקוזה; העובדה שהיא בחרה
29 להעלות גרסה המבוססת במהותה על טיעונים עובדתיים חלופיים; העובדה שהיא לא
30 סיפקה ראיות כלשהן לנסיבות בהן רכשה את הספר ת/2; והרושם הלא חיובי שהותירה
31 במהלך עדותה לפני; מובילים למסקנה, ולפיה הנתבעת ידעה, ולמצער עצמה עיניה מלדעת,
32 כי היא מוכרת לעו"ד מרקוזה עותק מפר של ספר שהזכויות בו שייכות לנתבעת. בכך
33 מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 48 לחוק.
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

- 1 37. ודוק. אף שבא כוח הנתבעת השתמשה בסיכומיה בטרמינולוגיה של רכישת הספר בידי
2 הנתבעת בתום לב, הנתבעת לא טענה בכתב ההגנה לתחולתו של סעיף 58 לחוק, המקנה
3 הגנה לאדם הנחשב "מפר תמים". כך או אחרת, גם אם הנתבעת היתה טוענת להגנה מכוח
4 סעיף זה (כאשר הנטל להוכחת התקיימות התנאי מוטלת עליה), לא היה מקום לקבל את
5 טענתה, שכן קשה להלום שהנתבעת, אשר עוסקת במכירה ו/או שיווק של ספרות משפטית
6 משך שנים רבות, לא ידעה ו/או לא היה עליה לדעת, כי קיימת זכות יוצרים בספר הנדון.
7
8 38. משקבעתי כי הנתבעת הפרה באופן עקיף את זכות היוצרים של התובעת בספר, ע"י מכירת
9 עותק ממנו לעו"ד מרקוזה, מוטלת עליה החובה לפצות את התובעת בגין כך.

10

11

שיעור הפיצויים

12

- 13 39. התובעת טענה בעניין זה לפיצוי סטוטורי, ללא הוכחת נזק, בהתאם לסעיף 56 לחוק.
14
15 40. סעיף 56 לחוק קובע פיצוי ללא הוכחת נזק עד לסכום של 100,000 ₪ והתובעת ביקשה
16 לפצותה בסכום זה, בין היתר, בהתאם לפסקי דין אליהם הפנה בא כוחה בסיכומיו.
17
18 41. כידוע, לא בכל מקרה של הפרה המזכה בפיצוי, זכאי בעל זכות היוצרים למלוא הפיצוי
19 הקבוע בסעיף 56 לחוק, כאשר בעניין זה יש לשקול מספר שיקולים, לרבות מהות ההפרה,
20 היקפה, התמשכותה, ומידת פגיעתה בבעל הזכויות.

21

- 22 42. במקרה דנן, ההפרה שהוכחה לפניי מתבטאת במקרה אחד בו מכרה הנתבעת עותק אחד של
23 הספר לעו"ד מרקוזה, ככל הנראה, בכמה מאות שקלים. בהקשר זה יש לציין, כי מחירו של
24 הספר המשוק על ידי התובעת עומד על 398 ₪ (עדות עו"ד נרקיס בעמ' 17 לפרוטוקול).
25 יודגש, כי לא הוכח מקרה אחר של מכירת הספר בידי הנתבעת מלבד המקרה הנוגע לעו"ד
26 מרקוזה, ולא הוכח, כי הנתבעת רכשה מצדדים שלישיים כלשהם עותקים מלבד הספר ת/2,
27 ו/או שהיא החזיקה במספר יחידות של העותק המפר.

28

- 29 43. באשר למהות ההפרה, הרי שכאמור לא הוכח שהנתבעת היא זו שזייפה את הספר ו/או
30 ייצרה אותו אלא הוכח שהיא רכשה את הספר מצד שלישי ומכרה אותו לאחר. נוסף לכך,
31 לא הוכח שההפרה של הנתבעת גרמה נזק ממשי לתובעת. בהקשר זה, התובעת לא הוכיחה,
32 כי הפרה של הנתבעת גרמה לפגיעה במכירות הספר או לירידה בהיקף מכירתו, כאשר העדה
33 מטעם התובעת אשר אחראית על שיווק הספרים, לא ידעה לספק בעדותה מספרים אודות

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

- 1 היקפי המכירה של הספר לפני ההפרה הנתענת ולאחריה, וכל שידעה לומר הוא, שבסופו של
2 דבר הספר נמכר בכמה מאות עותקים (עמ' 14 לפרוטוקול).
3
- 4 מבלי להמעיט בחומרת הפרת זכות התובעת, מדובר במקרה דנן בהפרה הנמצאת על
5 הסקאלה הפחות חמורה מבחינת ספקטרום ההפרות האפשריות, שהתבטאה ברכישת עותק
6 מפר אחד מצד שלישי ומכירתו לאחר, כאשר מדובר בהיקף הפרה נמוך, אשר התבטא
7 באירוע אחד שהוכח לפניי, של מכירת הספר לאחר, והכל כאשר אין הוכחה שהפרה זו גרמה
8 לתובעת נזק של ממש.
- 9
- 10 מקרה זה שונה בתכלית מהמקרים אליהם הפנה ב"כ התובע בסיכומיו, שכן באותם מקרים .45
11 מדובר על הפרות חמורות בהרבה (בין היתר במפירים שעסקו באופן אקטיבי בזיוף
12 המוצרים המוגנים), ומקרים בהם היקף ההפרות היה גדול בהרבה מהפרה מושא ההליך:
13 - בתא (ת"א) 38918-12-09 דובר על העתקת תוכנת מחשב ע"י הנתבע.
14 - בתא (ת"א) 2320/02 דובר על נתבעים אשר עסקו בשכפול ואו העתקה ואו
15 מכירה ואו הצגה למכירה של משחקי וידאו ומחשב, בהיקפים גדולים מאוד.
16 -בתא (חי') 11147-10-13 דובר על נתבעים אשר פרצו את מערכת הקידוד וההצפנה
17 של שידורי הטלוויזיה של חברת "YES" ויצרו עסק המשווק ללקוחות את
18 האפשרות לצפות בשידורי התובעת באופן פיראטי.
19 - בתא (חי') 454-07 דובר על הפרת זכויות יוצרים ב-173 מאמרים שונים.
20 - בתא (ת"א) 1551/08 דובר על הפרת זכות יוצרים במחזה "קרויס ובקטוס",
21 במוסיקה הנלווית למחזה, ובזכות המוסרית של היוצרים. כמו כן, דובר על הפרה
22 שנמשכה 9.5 שנים, כאשר השימוש שעשו הנתבעים ביצירה היוותה פגיעה בחמש
23 זכויות שונות (זכות הביצוע הפומבי, זכות העתקה, זכות ההקלטה, זכות ההעמדה
24 לרשות הציבור וזכות העיבוד).
25 - בתא (ת"א) 5847-12-10 דובר על נתבע אשר ייחס לעצמו במהלך שנת 2010 את
26 יצירות האנימציה אשר היו יצירותיו של התובע. דובר שם על פיצוי לפי הוכחת
27 הנזק שנגרם.
28
- 29 עינינו רואות, פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ התובעת שונים באופן מהותי מענייננו, ואין .46
30 ללמוד מהם דבר לשאלת הפיצוי במקרה דנן.
31
- 32 בסיכומו של דבר, בשים לב למכלול השיקולים שאותם יש לשקול בקביעת גובה הפיצוי, אני .47
33 מעריך את הפיצוי הראוי במקרה זה בסכום של 7,500 ₪.
34

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 7492-03-15 אוצר המשפט הוצאה לאור בע"מ נ' גנון

תיק חיצוני:

סיכום

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

47. לאור האומר, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סכום של 7,500 ₪.

48. כמו כן, אני מחייב את הנתבעת בשכ"ט עו"ד בסך 4,500 ₪, וזאת גם בשים לב להתנהלות הנתבעת במהלך ההליך, בין היתר כעולה מהחלטתי מיום 26.10.15. בנוסף, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת הוצאות משפט בסך 2,000 ₪. בקובעי את סכום ההוצאות לקחתי בחשבון הוצאות עדים (אף ששיעורם המדויק לא פורט ע"י התובעת), וכן חלק יחסי של האגרה ששולמה, אך לא את האגרה במלואה, בשים לב לפער בין סכום התביעה ועוצמת ההפרה שנטענה בכתב התביעה, לבין סכום הפיצוי שנפסק.

המזכירות תמציא פסק דין זה לבאי כוח הצדדים ותפעל לסגירת התיק.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ו, 18 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

אמיר סלאמה, שופט

16
17
18
19